

Door mijn contacten met vele verzamelaars kan ik het bovenstaande ten volle onderschrijven. Daarom wil ik u, Gea-lezers, ten overvloedige misschien, enkele tips geven om uw collectie te behoeden voor de **vergetelheid**.

Of u nu gesteenten, mineralen, fossielen of recente schelpen verzamelt, een goede beschrijving is altijd gewenst. Pak in het veld uw vondsten samen met de vermelding van nauwkeurige vindplaats en eventueel stratigrafische hoogte in. Na schoonmaken of prepareren zet u op een onopvallende plaats van uw vondst een plakker met een nummer, dat correspondeert met een kaart waarop zoveel mogelijk gegevens staan omtrent naam, preciese vindplaats, ouderdom, enz. Zeer kleine zaken gaan in een doosje waarop het nummer komt te staan. Pas daarna kunnen de stukken in vitrine, lade of kast worden opgeborgen.

Als u jarenlang verzamelt kunt u **nooit** van alle stukken de belangrijkste gegevens onthouden, laat staan dat anderen deze weten. Na u is een collectie zonder gegevens, hoe mooi ook, wetenschappelijk waardeloos.

Al is alles goed beschreven, dan hebt u nog geen garantie dat uw collectie, waaraan u misschien tientallen jaren hebt besteed, na u bewaard blijft! Hebt u geen opvolger in familie- of kennissenkring

die de collectie gaat beheren, dan is het goed vooruit te zien en te zorgen dat uw moois niet wordt versnipperd door handelaren of, nog erger, eens in de vuilnisbak of op het tuinpad komt te liggen. Ook ik had het probleem, geen goede opvolging voor mijn collectie te hebben. Deze omvat nu o.a. meer dan 600 verschillende soorten zeeëgels, met unieke exemplaren uit het Daniën, die in onze musea niet bekend zijn. Ik bood per brief mijn collectie gratis aan, maar verscheidene universiteiten hadden geen belangstelling. Men vond het te duur (de opslag?) of had geen plaats. Gelukkig ken ik enkele medewerkers van Teylers Museum in Haarlem. Zij zijn komen kijken en het volgende is nu besloten en notariëel vastgelegd. Wanneer ik me te oud voel om mijn collectie nog te beheren, of wanneer ik kom te overlijden, dan komt de collectie automatisch en zonder kosten in Teylers Museum. Door bezuinigingen en de afbouw van de opleiding tot (macro-) paleontoloog worden bijna geen nieuwe vondsten meer aangeboden. Wij, amateurs, kunnen hierin voorzien, mits onze collectie van goede kwaliteit is.

Het is overigens niet voor het eerst, dat het probleem van de toekomst voor onze collectie in Gea wordt aangekaart.

HET EI VAN COLUMBUS

Van de heer Frans van Kuijen te Oud-Beijerland ontvingen we een paar aardige tips, waarvoor we hem hartelijk bedanken.

U weet het toch? Tips op welk geologisch gebied dan ook, zijn altijd welkom bij de Gea-redactie: Slauerhoffstraat 8, 1382 RR Weesp, tel. 02940 - 13475.

Zeven uit filters

Tegenwoordig zijn vele airconditioners uitgerust met filters. Deze filters zijn gesegmenteerd opgebouwd. De segmenten zijn gescheiden door RVS-gaas.

Nadat de filters hun dienst gedaan hebben worden ze afgevoerd naar de schroothandel, die er het gaas uitsloopt. Met een beetje zoeken vind je zo'n sloper en kun je RVS-millimetergaas kopen voor de kiloprijs van RVS-schroot (ongeveer f 7,50 per kg). Uit ervaring kan ik je vertellen dat er uit een kilo heel wat zeven gaan!

Een tip voor stenenslijpers

Een van de problemen bij een horizontale opstelling van de slijpsteen is het water dat langs de as loopt. Een veel gebruikte oplossing is om een "rups" van kit rond het asgat te spuiten.

Het nadeel hiervan is, dat door het kleine hechtoppervlak van de rups deze meestal geen lang leven beschoren is.

Een betere oplossing kan worden gevonden in de siroopblikken van een liter die op de markt zijn. De bovenkant van zo'n blik bestaat uit een schenktuit, die waterdicht in het omringende blik zit verwerkt.

Met behulp van een blikopener kan het benodigde deel van het blik inclusief de schenktuit worden vrijgemaakt. Het aldus verkregen onderdeel heeft een ruim oppervlak om rond de as te worden vastgekit.

Frans van Kuijen

Boekbesprekingen

Mineralien und Fundstellen Deutschland, Teil 2, door Reiner Haake, Siegfried Flach en Rainer Bode; Bode Verlag GmbH, Haltern, 1994; 21,5 x 28,5 cm, 244 pag., 350 foto's waarvan 216 in kleur. Prijs DM 78,—.

Teil 2 behandelt het vroegere Oost-Duitsland en bevat beschrijvingen van 700 mineralen en 1000 vindplaatsen. Een prachtige foto van 17,5 x 22 cm van gedegen zilver opent de mineralengalerij van kleurenfoto's. Laat de auto vast warmlopen, daar gaan wij direct heen, daar hebben we op gewacht, 1000 vindplaatsen in het vroegere arme Oost-Duitsland. Mis! De groeve is gesloten, zoals

de meeste van de 1000. In het voorwoord lezen we teleurgesteld: Und so sei auch an dieser Stelle noch einmal extra darauf hingewiesen: "Mineralien und Fundstellen" ist *kein* Fundstellenführer! Wat dan wel? Wie is dan wel Rainer Bode die onder zo'n misleidende titel zo'n mooi boek durft uit te geven?

Rainer Bode is een witte raaf. De man is bezeten van: mineralen, het fotograferen daarvan, het uitgeven van typografisch en druktechnisch bijzonder goed verzorgd drukwerk. Hij bezit een hoge graad van organisatievermogen, heeft alle vindplaatsen en mineraalgegevens in computerbestanden en verstaat de kunst de beste mensen, zoals Rainer Haake en Olaf Medenbach, voor zijn kar te